

Lackfi János

Tavaszi körhinta

*Lelkit a macska
az útra kirakta,
álmot aludni a földre hevert.
Karma az aszfal-
tot kikaparta,
rég fűbe harapna, ha lenne ehelyt.*

*Két szeme kancsal,
négy suta manccsal
fára kepezteni úgyse lehet.
Loncsos a farka,
szél noszogatja,
mint cicus egy eleven egeret.*

*Macska belezte
száz verebecske
árnya betölti a torz koponyát.
Szöknek a résen,
a kis repedésen,
játszik a röptük a lombokon át.*

*Sár veri, szürke
léte leszűrve,
roskad a test, mit a föld ma lenyel.
Foszlik agyaggá,
mag ha potyog rá:
nő a kalász, a verébeledel.*

Ómódi dal a magánosságról

*Kondában él ember, mint vaddisznó,
Hemperegven sárban, mint a hízó,
Boritaltól hetvenkedve bízó,
Hús kövérjét bendőjébe húzó.*

*Olyan máskor ember, mint a vadkan,
Csorda-zajban lenne inkább halkan,
Elhúzódik onnét, ahol dal van,
Sörtét növeszt, begubózik abban.*

*Kiben rágcsál szerelem bogára,
Rémeket lát, ha marad magára,
Kilehelné lelkét szegény pára,
Ha nem látná párját valahára.*

*Kinek szívéen van az ország gondja,
Csordultig van véle, mint a spongya,
Enmagának udvari bolondja,
Vállát nyomja a Napnak korongja.*

*Egymaga van mind, ami csak élne,
Szálegyedül félelme s reménye.
Egymaga jött ember föld színére,
Egymaga megy majdan föld méhébe.*

Csiki-csuki

*Van kenguru,
nincsen erszény,
van kereszt,
nincs keresztretjvény.*

*Van út és vas,
de nincs vasút,
rajzolja basát,
semmi-hasút!*

*Van hal és van
tévé-adás,
mégis mondják,
nincs haladás.*

*Emeletes
ház a semmi,
légliften kell
azt belengni.*

*Méretlen
tenger a semmi,
kiskanállal
kell kimerni.*

*Nagy barlang
a semmi szája –
minket esz meg
uzsonnára.*